

Sofinancira program
Evropske unije
Erasmus+

Dušana Findeisen
Slovenian Third Age University

RefugeesIN- Begunski časi
Roggenburg, July 2018

Project Contract Number: 2016-1-PT01-KA204-022983

REFUGEES

Begunski časi omogoča kritično analizo evropskega igranega in dokumentarnega filma. Ustvarja učne priložnosti za vključevanje v družbo. Temelji na navdihujočih življenjskih zgodbah beguncev.

Projekt

Ovoj

Filmi

Blog

PARTNERS

Aidlearn, Lisbon, Portugal

Hamburger Volkshochschule, Hamburg, Germany

Centro Studi Citta Di Foligno Associazione, Foligno, Italy

Slovenian Third Age University, Ljubljana, Slovenija

Dun Laoghaire Institute of Art, Design & Technology, Dublin, Ireland

Greek Council for Refugees, Atene, Greece

Research areas/fields of activities

- problematics of refugees in Europe;
- searching for role models+ life stories
- education about cinematographic text
- Education about film making
+socially engaged older people's filmmaking.

Who is a role model?

Price-Mitchell (2010): a role model is a person whose behaviour and success may inspire the others particularly if they are young, so that they may follow him or her.

Five role models' qualities: Passion, ability to inspire others, clear set of values, commitment to community , accepting others and ability to overcome obstacles .

Methods used, step by step

Web page, FaceBook, dissemination

Problematics of refugees/theories (social learning, role models)

Focus groups: 12 films selected, screened and discussed

Research of EU cinematographies + literature

Film catalogue

Brochure: 26 real life stories

Manual: 6 modules

Pilot course

Guide for educators

12 short documentary films + backstage film

Festival and conference in Lisbon

Transnational meetings: Ljubljana, Dublin, Hamburg, Athens + Lisbon

Exploitation Plan: Declaration on the importance of the project

IPA Intellectual Property Rights Agreement

Filmi

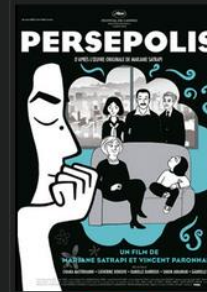
Fatima, 2015, by Philippe Faucon

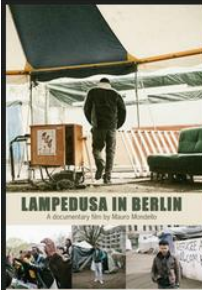
Dhepan, 2015, by Jacques Audiard

African Doctor, 2016, by Julian Rambaldi

Persepolis, 2007, by Vincent Paronnaud & Marjane Satrapi

Lampedusa in Berlin, 2015, by Mauro Mondello

Willkommen Bei Den Hartmanns!, 2016, by Simon Verhoeven

Das Kind, 2010, by Yonathan Levy

The Story of Sir Nicholas Winton, 2016, by Matej Minac

Monsieur Lazhar

TERRAFERMA

MEDITERRANEA

LA PRIMA NEVE

Brošura

Resnične zgodbe - od pobega do pripadanja

Brošura, zveščič, ki vsebuje 26 resničnih življenjskih zgodb o uspešnem vključevanju nekdanjih beguncev v evropsko družbo in o njihovih tlinah, ki naj navdihnejo begunce, ki zdaj prihajajo med nas in si iščejo dom v evropskih državah.

Bassam
Iraq

Sadat
Afghanistan

Reza
Afghanistan

Goodson
Nigeria

Vukasin
Serbia

Ranko
Bosnia

Felix
DR Congo

Lamin
Gambia

Abdul
Afghanistan

Sheikhomar
Gambia

Artan
Albania

Vesna
Bosnia

Omid
Iran

Gholam
Afghanistan

Nasruddin
Afghanistan

Nilab
Afghanistan

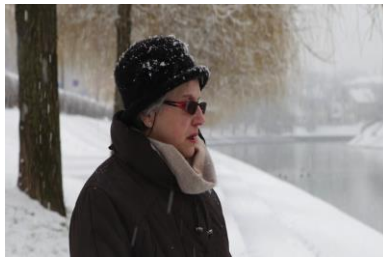
Yasser
Syria

Sondus
Syria

Marijana

Marijana, diplomirana ekonomistka, je bosanskega in slovenskega porekla. Preden je v Bosni in Sarajevu izbruhnila vojna, je Marijana tam živela “edino življenje, ki ga je poznala, drugega ni imela”. Evakuirali so njo in sina, v Sarajevu pa so ostali njeni starši, tašča, prijatelji. Številni avtobusi z množico žena, otrok in dojenčkov so jo pripeljali v *njeno* Slovenijo. V Sarajevu je Marijana delala v slovenskem podjetju, ki je imelo slovenske partnerje, v Slovenijo je prihajala na počitnice. Toda, ko je zdaj prispela v Slovenijo, jo je pričakalo boleče spoznanje; gledali so jo kot “tujko, sovražnika, begunko.” Integrirati se je pričela s pomočjo socialnega delavca, ki jo je napotil v tri slovenske družine, družine intelektualcev. Sosega ji je dala prenekateri nasvet. Marijana je nasvete upoštevala. Pridobila si je begunsko karto, kar je pravno reguliralo njeno bivanje v Sloveniji. Zdaj je lahko delala in ni bila več odvisna od Rdečega križa, hrane in socialne pomoči, ki ju je prejemale. Sina je vpisala v osnovno šolo. Otroci so se tam delali norca iz njegovega porekla. Socialni delavec je Marijani predlagal redno zaposlitev v domu starejših, ki jo je Marijana sprejela. Velko se je tam naučila o starih ljudeh. Toda nekateri stanovalci ji niso dovolili, da bi prišla k njim. “Bosanka že ne bo vstopila v mojo sobo.” V domu -starejših se je spoprijateljila s svojo šefinjo Bernardo. Bernarda ji je zelo pomagala, postala je Marijanin »most do socialnega okolja«, vabila jo je na kulturne dogodke. Ko se je Marijanina delovna pogodba čez dve leti zaključila, je Marijana pričela delati v neki delikatesi. Dela ni poznala, a se ga je lotila, stranke niso dobro sprejele njen naglas Bernarda ji je predlagala, da se zaposli v hospicju, da tam dela z žalujočimi. Tam, v hospicju, je Marijana spoznala svojega zdajšnjega moža. Poročila se je, se upokojila, pričela se je učiti plesa, vpisala se je na umetnostno zgodovino na univerzi za tretje življenjsko obdobje. Poroka, ples, umetnostna zgodovina, kjer ima skupna zanimanja z drugimi študenti, vse to ji pomaga, da se počuti integrirano. Čuti se sprejeta in lahko daje drugim, hvaležna je, da se je sin postavil na noge in se dobro umestil v družbo, da “se je vse skupaj tako končalo”.

Samo še en objem

Ahmad je mladenič, ki ima v Sloveniji status azilanta, ker je zbežal iz Afganistana. Je nadarjen slikar. Noče govoriti o razlogih za pobeg, noče razkriti svojega imena in obraza, saj se boji za svoje življenje in življenje svoje družine, ki je ostala v Afganistanu. Rad bi govoril s sorodniki, rad bi vsaj še enkrat v življenju objel mamo. Samo še en objem, drugega si ne želi. Ponoči ima more o materi, bratu, sestri, preteklem življenju, nekdanjih prijateljih. Ko je skupaj s približno 500 begunci prispel na avstrijsko mejo, so mu nataknili rdeč trak, kar je pomenilo, da ga zavračajo. Bil je jezen, žalosten. Zakaj? Prispel je v center za sprejem beguncev v Ljubljani in srečal tri mladeniče iz Afganistana. Eden od njih ga je povabil v Socialni center Rog. Čuden kraj! Kraj za drogeraše, kraj, kjer ljudje brezdelno v neskončnost pohajkujejo. Nekateri aktivisti so mu predlagali, naj slika, naj ima razstavo, kar je storil. Ahmad bo končal osnovno šolo, se vpisal na šolo za oblikovanje. Želi se povzpeti, postati velik režiser.

